

ved hvilken Fredskovene bleve udstykkede, og tillige de Skove sættes ind under Fredning, som man mente være egnede dertil. Det var jo saaledes mange Steder dengang, at nogle ejede Overskoven, andre Underskoven og atter andre Græsningsretten, og det blev da anordnet ved denne Forordning, at nu skulde det udskiftes, saaledes at de Skove, der vare egnede dertil, skulde fredes og indhegnes og være underkastede Skovtvang, medens de, som havde Græsningsret, fik deres Arealer udlagte til Rydning, til Græsning og Agerbrug. Nu er det en Selvfølge, at naar man dengang skulde foretage alle disse Delinger mellem disse forskellige Lodsejere, kunde det ikke blive anderledes, end at Skovene tidt maatte faa en meget uheldig Form, og man ser derfor ogsaa, at disse Fredskove mange Steder løbe ud og ind og paa enkelte Steder skære sig ind som lange, smalle Skovstrækninger. Hvor der er et stort Skovomraade, gør det ikke saa meget, om Skovlinien strækker sig noget ud og ind, men de mange Steder, hvor der til Fredning blev indtaget smaa Arealer, som ligge mere frit og ikke støtte sig til nogen større Skov, har Forholdet udviklet sig uheldigt. I de første 50 Aar var der ikke saa skarpt et Tilsyn med denne Fredskovforpligtelse, som der senere er blevet — navnlig efter 1852, da Skovene bleve inddelte i Skovdistrikter og kom under forstmæssig Tilsyn —, og som Følge deraf blev en Del af disse Skove afdreven, og naar der saa en Gang ved Lejlighed blev set efter, var der ingen Skov, og tidt havde Arealerne været afdrevene saa længe, at ingen anede, at der skulde være Skov paa dette Sted. De vedkommende bleve selvfølgelig saa tilpligtede under en vis Mulkt at opelske Skov, og hvor der er god Jord, og hvor der findes Skove, der ere saa store, at der kan blive Læ, kan det lade sig gøre at opelske Skov igen; men hvor der kun er enkelte Smaaskove, og Jorden ligger udsat for Vejrliget, kan det vanskeligt lade sig gøre, uden at det vil tage meget lang Tid, og dertil kommer som oftest den uheldige Form med Indskæringer, som findes saa mange Steder. Naar disse Smaastrækninger først ere afdrevene, gaar det som oftest saadan, at de mindre Jordejendomsbesiddere, der jo ikke have forstkyndige Mænd til at hjælpe sig til Rette, tænke som saa: ja, i vor Tid bliver der ikke noget ud af det, og lad os saa faa den Gavn ud af det, som vi kunne, og lad os se at faa noget Græsning ud af det. Nu maa de selvfølgelig ikke bruge det til Græsning, det skal

forsvarlig indhegnes, og Kreaturerne maa ikke komme der. Men det er umuligt for Tilsynet at passe paa til enhver Tid, og naar Dyrene saa komme ind, saa kan det være sket ved et Tilfælde, og saa bliver Skoven ved at være afdreven, bidt af. Da det nu snart er 100 Aar siden, vi fik denne Udskiftningslov — til næste Aar kan den holde sit 100 Aars Jubilæum — synes jeg, det vilde være formaalstjenligt at faa en Revision paa dette Omraade, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister, som jeg antager, det sorterer under, om han ikke maatte finde sig foranlediget til at lade disse Forhold underkaste en saadan Undersøgelse, som der skal til, før der kan lovgives om det, og se, hvor meget af Fredskovforpligtelsen det kan betale sig og være formaalstjenligt at bevare. Lad os se at faa det bort, som ikke kan blive til Fordel hverken for Ejerne eller — vi kunne sige — for andre, som skulle købe Brænde. Selv om de Betingelser for Fredskovforpligtelse ikke ere til Stede nu, som vare til Stede i 1805, tror jeg dog ikke, det vil være heldigt at hæve den, men der bør sikkert ske en Omordning, saaledes at det, som det kan betale sig at frede, bliver fredet, og det, som ikke kan betale sig, bliver skaarret væk. Denne Henstilling vil jeg gøre nu, fordi jeg mener, at det nu efter 100 Aars Forløb kan være rigtigt at tage dette Forhold op til Overvejelse og Undersøgelse, saa man kan faa den Regulering paa dette Punkt, som der trænges til.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Jeg havde tænkt at begynde med nogle almindelige Bemærkninger, foranledigede ved det, som er fremsat her i Salen i de forløbne Dage under Finanslovbehandlingen; men da jeg savner et Par ærede Medlemmer, som jeg gerne vilde have henvendt et Par Ord til, nemlig det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), vil jeg begynde med et Par af de mere specielle Bemærkninger, af hvilke vi jo alle kunne have nogle at fremføre.

Der findes paa Landbrugsministeriets Budget en Bevilling paa 3,000 Kr. til Danmarks Biavlforening. Jeg erindrer ikke, hvorledes denne Bevilling i sin Tid er kommen ind paa Finansloven, men Hovedhensigten har aabenbart været den, at dette Bidrag skulde hjælpe til at sætte Foreningen i Stand til at fremme Biavl,